

Pécsi kalandok

2010 július 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Pécs Európa kulturális fővárosa 2010-ben. Részben ez a tény is motivált, hogy ellátogassunk e településre. Avagy egy hét kalandozás Pécssett...

Jártam már néhányszor Pécssett. Először talán 25 éve egy osztálykiránduláson. Hogy mit néztünk meg akkor? Nem

emlékszem...

Mindenesetre két élményem maradt az akkori Pécsről: egy keresztelés, ahol átlósan is volt zebra, valamint itt ettem először gofrit, amerikai palacsintát. Szegedre talán 2-3 évvel később „gyözött be” az amerikai palacsinta. A Mars (vagy akkor még Marx) téren egy lakókocsiból árulták a palacsintát. A „hagyományosat”. De az lekváros tejszínhabos amerikai palacsinta... Bár igazán az átlós zebra nyögött le. Gyermeki szememben Pécs ezzel világvárossá nőtt.

Legközelebb 1997-ben jártam Pécsen. Cserkész táboroztunk a szép emlékezetű és akkoriban már megfogyatkozott létszámú 503. sz. Klebelsberg Kunó cserkészcsapat tagjaként. Megfogyatkozunk, így két autóbá elfértünk. A parancsnokunk egy ismerősének családjánál laktunk (ők addig elmentek nyaralni), valahol a hegyen. Megnéztük a várost, megsimogattuk a kertben a nyuszikat, mely a család eledeléül szolgált. Voltunk szentmisén és jól éreztük magunkat. Régen volt, igazi közösségi élmény a hét cserkésznek...

Majd tíz évvel ezelőtt, amikor Bajára, majd Bonyhádra és Szekszárdra jártam jogát oktatni, jött egy kósza gondolat, hogy Pécsen is lehetne Jóga a mindennapi életben tanfolyam. Nem nagy a távolság Szeged és Pécs között, csak 180 km, de a közlekedés brutálisan lassú.

Romantikus alkatként és környezetvédőként Szekszárdról (ahol aludtam az esti jógaóráim után) vonattal szándékoztam eljutni Pécsre. Ez még akkor történt, amikor a regnáló balliberális kormány nem zárta be a mellékvonalakat. Most ugyan a kormány beindított néhányat, de látszik, rombolni könnyebb, mint építeni.

Sok helyütt a (rég) kormány nem zárta be, csak éppen ellehetetlenítette a közlekedést. Így esett meg, hogy a Szekszárd-Bátaszék-Pécs távolságot, mely talán 50 km lehet, 4 (!) óra alatt tettem meg. Egy hajnali személyvonattal eljutottam Bátaszékig, ott várnom kellett az átszállásra, majd a kis BZ vonat elvitt egy faluig, ott át kellett szállnom egy vonatpótló buszra, majd két faluval arrébb egy újabb vonatra. Romantikus volt. Mindenesetre megpróbáltam szervezni egy jogatanfolyamot, de nem jött össze. Bár biztos nem az utazás volt az oka...

Három éve egy iwiw-es kapcsolat által jutottunk el Zselicbe, Somogyország e gyöngyszemébe. Odafelé és visszafelé is töltöttünk néhány órát Pécsen, s tudtam, ide még vissza kell térni. Erre június végén került sor. A céges nyaralás keretében választhattuk Pécsen. Jó választás volt. Jártunk már Zánkán, Balatonfüreden, de kiderült

számunkra, hogy a családnk nem uszonyokkal született, a vízpart közelsége nem okoz valami ellenállhatatlan bizsergést, hogy azonnal strandolni szeretnénk. Jártunk már Gyulán is párszor, megnéztük Magyarország egyetlen épen maradt középkori téglavárát kívül-belül, tavaly pedig Dobó István és Bornemissza Gergely nyomait kerestük Egerben. Pécs! Igen, nézzük meg Pécsét.

Igaz, az út (autónk nincs) busszal négy órát vett igénybe. A lányom nem szeret buszozni, s amikor megtudta, hogy négy teljes órát kell a buszon ülni, javasolta, menjünk vonattal.

Nem mondott butaságot. Néhány éve még volt Szeged-Pécs vonatjárat a nyári id?szakban. Hála Trianonnak - amikor elvették a vasúti körjáratot (Szeged-Szabadka-Pécs) – mehettünk volna így: Szeged-Kiskunfélegyháza-Kiskunhalas-Bácsalmás-Baja-Bátaszék-Pécs. Nagyjából 6 óra alatt. Ám amióta a környezetbarát vasúti közlekedés és a kevésbé környezetbarát buszközlekedés egy árban van, nem éri meg kétszer olyan hosszú távot utazni. Ráadásul ezt a gazdaságtalan járatot (is) megszüntették. Igaz, amikor vonaton utazva szemlélem a vasúti térképet, mindig eszembe jut, milyen egyszer? lenne a határ „innens?” oldalán egy vasútvonal, mondjuk így: Szeged-Mórahalom (hiszen már város) – Ásotthalom (kirándulóhely) – Kelebia (ott úgy is van vasútállomás, csatlakozás lehetne akár nemzetközi járatokhoz is) – Bácsalmás (szintén város) és onnan már van Bajáig vasútvonal.

Maradt a busz.

Ott álltunk Szegeden a Mars téren (most éppen így hívják, bár Szeged szeptemberig regnáló szocialista vezetése biztosan szívesebben nevezné Marx térnek) és vártuk a buszt. A minap láttam, hogy Pécsr?l begördült egy emeletes busz. De ami most jött, az minden várakozásunkat felülmúlta...

Megjegyzés: A Mars tér oldalában, egy „eldugott” helyen, eg yötvenes években épült ház oldalán azért ott van a nagy kommunista gondolkodó (hogy d?lt volna rá a Kommunista Kiáltvány) domborm?ve... De irány Pécs...

Kapcsolódó oldal: Jóga a Mindennapi Életben Egyesület www.jogaszeged.hu

Nawesh

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

Ajánló